

N:o 32.

Af herr **Lithander**, angående skrifvelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till förbättradt sätt att pensionera sjöfolk.

Det torde icke råda mer än en mening derom, att sjömansyrket i högre grad än andra medborgerliga verksamhetsgrenar är förenadt med faror, försakelser och ansträngningar. Ej heller torde någon förneka, att det alltid hårda och ofta lifsfarliga arbete, som sjömannen utför, icke hör till dem, på hvilka större besparingar kunna göras; fastmer är det vanligt, att bruten helsa och fattigdom blir hans lott, då ålderdomen inträder. Och lika litet torde det kunna bestridas, att det sålunda i dubbel mening vanlottade sjömansyrket med dess stränga fordringar och knappa lefvebröd är af allmännyttig och ingalunda oviktig art.

Vare sig sjömannen ingår i den inhemska navigationens tjänst eller han af vissa skäl bringas att taga hyra å utländska fartyg, äro hans duglighet och utbildning af fosterländsk betydelse, därför att de i behovets stund ingå som en högst väsentlig del af vår försvarskraft. Det synes mig därför icke obilligt begärdt, att, då han efter fullbordadt dagsverke återvänder till fosterlandet, detta ej må hafva glömt honom och hans arbete. Samhället bör — synes det mig — icke försumma att, i den mån sådant är möjligt, bereda lättnad i hans utkomst på ålderdomen, och det bör vara en uppgift väl egnad att ådraga sig statsmagternas uppmärksamhet och behjertande.

Det kan måhända förefalla opåkalladt, att jag gör denna erinran, ehuru jag för min del icke kan åberopa någon direkt erfarenhet eller målsmanskap för yrket i fråga och dess idkare. Men jag följer härvid

endast Första Kammarens städse ådagalagda sträfvan att i lika hög grad söka tillvarataga *alla* svenska medborgares bästa, och jag hyser den vissa förmodan, att kammaren äfven i detta fall kommer att handla i motsats till det myckna agitatoriska talet, att någon samhällsklass skulle, genom att dess intressen åsidosattes, känna sig »orepresenterad» på Riksdagen.

På grund af denna min uppfattning och med anslutning till en i Andra Kammaren samtidigt af herr K. G. Karlsson från Göteborg m. fl. väckt motion samt med åberopande af densammas motivering i öfrigt, får jag således vördsamt föreslå,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, det Kongl. Maj:t täcktes låta utreda frågan om förändradt och förbättradt pensioneringssätt af sjöfolk och derom framlägga nådigt förslag vid en blifvande riksdag.

Stockholm den 13 februari 1900.

P. Em. Lithander.

Uti motionens syfte instämma:

Olof Melin.

N. Persson.